UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

3. Quinque Conditiones contractus Feudalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

9. Dividuum, non dividuum.

10. Ligium(idest,quo quis jurat se fidelem futurum, v.g.suo supremo Principi, nullo excepto)& non Ligium (id est,quo quis jurat se fidelem,v. g.suo Duci, sed is exceptis,quæ tendunt contra Regem,vel Imperatorem,seu Supremum Principem, contra quos nullo modo se obligat Duci fidelitatem servare.

11.Francum (idest,liberum ab omnibus servitiis, vel ab omnibus legibus pœnalibus Feudorum)& non francum(idest,non liberum à prædictis.)HactenusDivisiones.

§. III. *Quinque conditiones contractus Feudalis.*

1. MOneo,ut alibi sæpè in similibus monui,nos loqui de jure communi,scimus enim,diversissimas esse leges municipales de Feudis.

Ad contractum ergo Feudi,de communi jure, requiritur primò, ut dominium directum remaneat apud dantem,utile sit apud recipientem,in quo,ut vides,convenit cum Emphyteusi : atque inde fit,ut fructus omnes feudi pertineant ad feudatarium, omnes inquam,à die possessionis usque ad suam mortem,vel usque ad abdicationem Feudi,si fortè illud vivens,juxta mox dicenda,relinquere contingat.

2. Secundò,ut constituatur in re immobili Agro, Oppido, Civitate.

3. Tertiò,ut Vassallus,seu Feudatarius non possit Feudum alienare sine Domini consensu sub pœna cadendi à possessione Feudi,in quo etiam convenit cum Emphyteusi : vide tamen,quæ mox dicam §. 4. *n.* 3.

Quartò, idem Feudatarius præstare debet obsequium Domino,quando illud dominus requirit, nam in hoc maximè differt Emphiteusis à Feudo,quod Emphyteuta,etiam non requisitus, debet pensionem solvere:at obsequium, (quod certè est personale)Feudatarius non debet,nisi requisitus.Quando autem, præter obsequium personale additur in aliquo Feudo obligatio solvendi aliquod reale, certè hoc erit solvendum sine requisitione, quia tunc concessio degenerat à puto Feudo, & participat de Emphyteusi.

5. Vassallus idem, quando incipit possidere Feudum investiri debet à Domino directo, ipsique juramentum fidelitatis præstare : qua autem cæremoniâ fiat investitura,hæc per dictum juramentum ? (quæ nihil aliud est, nisi immissio in possessionem Feudi) & utrùm juramentum sit de substantia ? Vide Iulium Clarum,aliósque Iurisperitos de Feudis.

6. Quæres,quid,si omnibus conjecturis expensis,dubitetur,quale sit prædium,judicandúmne,esse Feudale,an Allodiale ?

Respondeo, Allodiale : Omnis enim res censetur, *L. Latius,L.In ædibus,C.De servitutibus*,libera,nisi clarè cõtrarium probetur,& ulterior ratio esse debet, quia prius est,rem esse sui juris, quàm alieni. Ergo illud prævalere debet,ut *L.* 1. *Decal. c.* 3. §. 7. dictum est.

Et nota, ad probandum esse feudale, non sufficere tibi quod in aliquo loco jurisdictionem habeas, potest enim quis habere alicubi jurisdictionem,non vero Vassallos,& Feudum;quia subjectio feudi major est, quàm subjectio jurisdictionis.

§. IV. *Tres obligationes Feudatarii.*

1. PRima est, ut Feudatarius, seu Vassallus præstet juramentum fidelitatis, sicuti modò indicatum est. Et quidem omnes (si plures sint feudatarii ; & non per modum collectionis, seu communitatis, qui feudum possidere debent) jurent,necesse est, quia omnes fideles esse debent. Contrà,si plures sunt,qui sint Domini directi, satis est, si uni præstetur juramentum, quia nemo cogitur habere plures Dominos. Clarus, & Azor. *ll. cc.* aliíque.

2. Secunda, ut dictus Feudatarius præstet obsequium promissum, modo jam dicto,& quia hoc solet esse obsequium personale in bello, ideo fœminæ excluduntur feudis, nisi expressè admittantur.Tunc enim dominus vel remittit ejusmodi obsequium, vel concedit, posse exhiberi per alium, quod certè potest, quia de re sua disponit.

3. Tertia, ut non alienet Feudum sine Domini voluntario consensu, quem tamen dare, nequaquam obligatur.

Hinc fit,ut Vassallus feudum,nec donare, nec in Emphyteusim tradere,nec in alium transferre possit,cum omnem possit,ut diximus,Emphyteuta, cum simili quidem consensu Domini directi in alienationibus voluntariis, sed quem consensum dominus dare teneatur.

Hinc etiam fit,ut feudatarius non possit feudum habitum à Rege,vel Imperatore,inter multos filios,dividere, tum, quia divisio est genus quoddam alienationis, cum multò magis, quia ita cautum est propter alias rationes in Iure, *Lib.* 2. *Feudorum*, *Tit.* 55. *l.* §. *Præterea*.

4.Hic notat, posse nihilominus feudatarium abdicare à se feudum, seu illud Domino relinquere, cùm tamen Emphyteuta non possit à se abdicare,seu relinquere Domino rem acceptam in Emphyteusim, nec Conductor rem à se conductam. Ratio discriminis est, quia feudum datum est in utilitatem feudatarii, quare ipse potest illa nolle frui : at Emphyteusis, & locatio est in utilitatem dantis, cui debetur supradicta melioratio sui prædii, & pensio.

5. Alia minora feuda non habita ab Imperatore, & Rege,posse Filiis dividi,docent Doctores,quia nemo cogitur vivere in communi, & ex alia parte jura non loquuntur de his minoribus feudis.

6. Inquires : In alienatione feudi, dicta *num.* 3. sufficitne dictus voluntarius consensus Domini,aut requiritur etiam consensus Agnatorum, quibus competit jus succedendi ?

Respondeo, requiri utrumque, quia regula generalis est, quando ex alienatione multi patiuntur injuriam,seu damnum, debere omnes alienationi consentire. Unde vides, quantum injustè agant ii, qui rem vinculatam pro posteris, vendunt, vel concedunt extraneis. Ad damnum, quod ementes patientur, quando rem legitimis successoribus compellentur reddere, De hoc re videlatiùs Clarum, *l. c. quæst.* 41. & Azorium 3. *p.lib.* 10. *de Feud. cap.* 14.

§. V. *Causæ amittendi Feudum.*

1. AD quinque commodè reducuntur.Prima est gravis ingratitudo Vassalli contra Dominum directum.Lege *Lib.*2.*Feudi,Tit.*24. §.*Illud,& Tit.* 28. §. *de hoc.*

Sed quænam est gravis judicanda ?

Respondeo : Ex aliquibus peculiaribus casibus, quos afferunt signatè Doctores, colligi, & similes à prudenti Iudice possunt. Si enim feudatarius Dominum (excepto hæresis, vel læsæ majestatis crimine)accusat apud Iudicem,etiam ex justa causa : Si fugæ se dat,relicto Domino periclitante in bello justo,quem juvare,sed sine sua morte,potuisset:Si non admonet Dominum,sciens illi paratas esse insidias, Vassallus enim,idest, feudatarius consentiens dumtaxat insidiarum, iudicatur complex,*L.Non solùm,C. de Accus.& l. Sciente,ff.ad L.Pompeiam,de Parricid.Mai. de Accus.& l. Sciente,ff.ad L.Pompeiam,de Parricid.Mai.* tò magis,si ipse insidias paret,rebellisque sit suo Domino,si turpiter agat cum filia,nepte ex filio,vel sorore,vel uno,si turpiter agat cum uxore Domini,etiamsi hæc sit vidua, ut putat Clarus,*l.c.* 99.aliíque,si,inquam,Feudatarius hæc commitat, judicatur esse graviter ingratus,& Feudo privandus.

2.Secunda causa est,non observasse pacta, sub quibus feudum quis accipit. Hinc primò si feudatarius,vel eius hæres non petit à Domino investituram, seu renovationem feudi intra annum, & unam diem,amittit feudum, excusabitur tamen,si justa sit causa differendi,ut morbus gravis, inimicitiæ capitales, & similia : immo Mantica rem,si intra legitimum tempus non petit,posse gaudere privilegio